

Література:

1. Азимов Э.Г. Методическое руководство для преподавателей по использованию дистанционных технологий в обучении РКИ. Москва, 2004. 111с.
2. Андреев А.А. , В.И. Солдаткин Дистанционное обучение и дистанционные образовательные технологии. *Cloud of Science*. 2013. № 1. С. 14-20.
3. Атанов Г.А. Деятельностный подход к обучению. Донецк : ЕАИ-пресс, 2001. 160 с.
4. Краснова Г.А. Технологии создания электронных обучающих средств.М.:МГИУ, 2001. 224с.

Артёмова О.І.
Харківський автомобільно-
дорожній університет
м.Харків, Україна
e-mail: olechka.artiomova@gmail.com
Іванова В.О., Незовибатько О.В.
Харківський національний
технічний університет
сільського господарства
м.Харків, Україна

До історії виникнення та розвитку сторітелінгу в навчанні іноземній мові

В основі створення методу TPRS (Teaching Proficiency through Reading and Storytelling – навчання вільного володіння мовою через читання і розповідання історій) лежить метод повного фізичного реагування (TPR – Total Physical Response), що виник завдяки Джеймсу Ашеру в 70-і рр. ХХ ст.

Ігрова методика, заснована на різних засобах драматизації, зацікавила молодого вчителя іспанської мови Блейна Рея, який викладав у каліфорнійській середній школі. Він любив експериментувати і шукав більш ефективні методи вивчення іноземної мови, бажаючи зробити процес навчання більш захоплюючим і мотивуючим. Але одного разу Блейн розчарувався в методі, адже помітив, що інтерес його студентів до вивчення іспанської мови значно зменшився. Блейну Рею були добре відомі теорії американського лінгвіста

Стівена Крашена, і він щиро вірив, що учні обов'язково заговорять іспанською, якщо будуть постійно слухати цю мову на доступному їм рівні розуміння (так звана гіпотеза «зрозумілої вхідної інформації» Крашена – comprehensive input). Необхідно було лише збагнути, як підтримувати інтерес учнів, й одночасно не відмовлятися від принципу повного фізичного реагування, що був ефективним. Зрештою Рей сформулював новий метод, який об'єднував в собі принципи повного фізичного реагування та зрозумілої вхідної інформації. А об'єднали їх невеликі цікаві історії. Так виник метод Total Physical Response Storytelling, скорочено TPR Storytelling.

Метод було запропоновано ще в 90-і роки, але він досі вдосконалюється роботою багатьох вчителів і викладачів іноземних мов в усьому світі. Спочатку метод полягав лише у пасивному слуханні історії, яку розповідав викладач протягом заняття. Але поступово викладачі зрозуміли, що буде краще, якщо учні самі почнуть активно брати участь у створенні й розвитку історії. Наразі студенти не лише слухають, а й за допомогою циклічних питань-відповідей розповідають історію, після чого вголос читають тексти, які містять ту саму лексику. Ці принципові зміни потрібно було зазначити в назві методу. Щоб не дезорієнтувати прихильників і підкреслити спадкоємність, метод назвали Teaching Proficiency through Reading and Storytelling (TPRS), де зберегли ті самі літери (ефективне навчання через читання і сторітеллінг). Перекладом російською таку гру аббревіатур передати, на жаль, неможливо. Нову назву Блейн Рей зареєстрував на власне ім'я.

Під час використання методу сторітеллінгу, викладач створює історію, розповідає її, долучаючи так учнів до драматизації та дискусії; ставить запитання, що дають можливість викладачеві оцінити рівень розуміння учнями запропонованого тексту. Зазвичай усі історії будують за правилами – у певного персонажа виникає проблема, він шукає варіанти її вирішення, іноді помиляється, і, врешті-решт, знаходить ефективний. Зміст історії, її новизна повністю залежать від майстерності викладача, який спрямовує хід міркувань учнів.

Під час навчання за методом TPRS викладач не ігнорує інтелектуальні здібності учнів. Коли викладач працює з аудиторією, яка не володіє мовою, на початковому етапі навчання, він не вимагає прояву активної свідомої взаємодії учнів. А також не передбачає максимального когнітивного навантаження на учнів, тому що емоційний фактор зумовлює підсвідому роботу учнів. Особливу увагу слід звернути, на наш погляд, на принцип емоційного впливу. Він є важливим в ігровому та TPRS методах. Так викладач впливає на почуття й емоції студентів з метою кращого засвоєння ними мовного матеріалу.

Принципи усного випередження, роботи за моделями, радості й не напруженості, єдності свідомого й підсвідомого, двоплановості, взаємодії рольових і особистісних елементів у навчанні, імпровізованого характеру діяльності, ситуативності, мінімізації, комунікативної спрямованості навчання визначають ефективність процесу навчання. Метод TPRS базується на зазначених раніше принципах, що використовують у викладанні іноземних мов, та РМІ. Він стимулює формування і подальший розвиток комунікативної компетенції, швидкість мовлення іноземних студентів, краще засвоєння мовних моделей.

Література:

1. Гала Н. Коммуникативная направленность обучения русскому языку как иностранному / Н. Гала // Русский язык за рубежом. – 1985. – №5. – С. 64-66.
2. Зинченко, П.И. Непроизвольное запоминание и деятельность // Психология памяти [Текст] / Под ред. Ю.Б. Гиппенрейтер и В.Я. Романова. - 3-е изд. - М.: ЧеРо, 2002. - С.465-476.
3. Мазенцева Е.А. Аудирование – один из главных компонентов обучения иностранному языку // Молодой учёный. – 2015. - №20. – С.472-474
4. Сватко Ю. Великое Безразличное (введение в философию игры) / Ю. Сватко // Философия языка: в границах и вне границ. – Х.: Око, 1999. – Т.3-4. – С. 33-97.
5. Халеева И.И. Основы теории обучения пониманию иностранной речи/ И.И. Халеева – М., 1981. – 59с.
6. Щукин А.Н. Методика преподавания русского языка как иностранного / А.Н.Щукин. – М.: Высш. шк., 2003. – 333 с.
7. Щукин А.Н. Современные интенсивные методы и технологии обучения иностранным языкам/ А.Н.Щукин. – [2-е изд.]. – М.: Филоматис, 2010. – 188 с.